

[Bertel Haarder]

letsindighed. Vi vil derfor stille følgende betingelser for at give denne bemyndigelse: vi vil først have beviser på regeringens evne til at leve op til sine spareaftaler; dem bragte statsministeren jo beklagelig tvivl om i åbningstalen. Vi vil være sikre på, at regeringen ikke bare bruger pengene til nye udgifter, og vi vil se realiteterne i regeringens indkomstpolitik, før vi giver tilsagn om yderligere lånebemyndigelser. Vi vil gerne hjælpe med at slukke brande, men vi vil ikke gøre det lettere at være brandstifter.

Ingerlise Koefoed (SF):

I socialistisk folkeparti er vi noget betænkelige ved dette forslag. Vi føler disse gentagne bemyndigelser som en skrue uden ende eller som noget, der kunne tyde på, at finansministeren er i gang med at opfinde det, som ingen anden hidtil har kunnet opfinde, nemlig en evighedsmaskine, et perpetuum mobile. Hver gang man har udstedt statsgældsbeviser og statsobligationer, skal man hurtigt udstede nye for at afdrage de gamle og betale renter af dem. Vi er også betænkelige ved den indflydelse, som statsobligationer og statsgældsbeviser har på det øvrige obligationsmarked, hvor kurserne falder og renterne bliver meget høje. Med den omkostningsbestemte husleje har de høje renter jo ikke mindst betydning for huslejerne. Endelig føler vi det noget akavet at skulle diskutere dette forslag, før vi kender finanslovens endelige udformning.

Men det er da klart, at vi er nødt til at spørge os selv, hvad alternativet til bemyndigelsen ville være. Det kan blive en helt uacceptabel inflation, det kan blive en endnu strammere finanspolitik end den, der allerede er bebudet, og en strammere finanspolitik betyder jo en endnu højere arbejdsløshed, højere skatter for dem, der allerede er ramt hårdt af de voksende proportionale kommuneskatter og den voksende statsskat. Følgen kan også blive en yderligere lammelse af den offentlige sektor med nye nedskæringer, f.eks. i form af nedskæringer i de generelle tilskud, der vil betyde dårligere forhold i børneinstitutioner, plejehjem og andre kommunale institutioner.

Selvfølgelig kunne de skiftende regeringer have ført en helt anden økonomisk politik, så vi kunne have undgået disse stadige be-

myndigelseslove. Man kunne have taget fat på en skattereform, der bl. a. indebar en effektiv jagt på de arbejdsfrie indkomster. Man kunne have taget fat på værdistigningen på jord og fast ejendom. Man kunne have ført en aktiv beskæftigelsespolitik og dermed undgået de store udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse, og man kunne naturligvis have ført en helt anden militær politik. Dette blot for at nævne nogle eksempler.

Men alt det har man ikke gjort, og et af resultaterne er de voksende indenlandske statslån til opsigning af købekraften, hvor den ellers findes – og det er i hvert fald ikke hos lønarbejderne – til afhjælpning af underkuddet på statsbudgettet og til afhjælpning af betalingsbalanceunderskuddet, som det hedder i forslaget.

Ved tidligere diskussioner om statsobligationer og statsgældsbeviser og også her i salen i dag af hr. Glistrup er det blevet fremført, at statsgældsbeviser og kortfristede statsobligationer kan bruges til en slags lovlige skattefiduser. Man kan på et eller andet, sandsynligvis gråt, pengemarked f. eks. låne en mill. kr. til indkøb af statsgældsbeviser og den slags. Man har derved sikret sig et temmelig godt rentefradrag, og når statsgældsbeviserne udløber eller det kan betale sig at omsætte dem, får man en god skattefri kursgevinst og en fin effektiv rente.

Jeg vil spørge finansministeren, om man har overvejet i den kommende betænkning at tage højde for, at den slags ting ikke kan ske. Man kunne f. eks. rationere antallet af statsgældsbeviser, som kan sælges til private.

Det fremgår ikke af lovforslaget, hvordan man har tænkt sig at udbyde statsobligationerne. Hvor mange langfristede og hvor mange kortfristede serier vil man udstede? Hvordan vil de enkelte serier blive udbudt? Jeg tænker her igen på, om man vil rationere, hvad den enkelte kan erhverve sig inden for hver serie. Kan finansministeren mon svare på dette, eller skal det henvises til nøjere drøftelse i udvalget?

I SF vil vi forbeholde os vor endelige stillingtagen til forslaget, indtil udvalgsarbejdet er afsluttet. I statsministerens redegørelse er der jo nogle åbninger imod en anden skattepolitik, en anden beskæftigelsespolitik og en anden boligpolitik. Ser det ud til, at disse forslag bliver realiseret, kan vi nok endnu en gang stemme for bemyndigelsen til optagelse